

Vee all ja vee peal

Eesmärgid:

- laps tunneb rõõmu looduses viibimisest
- laps oskab nimetada oma kodkohas olevaid veekogusid
- laps suhtub ümbritsevasse hoolivalt ning säästvalt
- laps püüab kirjeldada veekogu ümbrust ja teab ohte
- laps osaleb kalapüügis ja proovib kala puhastada
- laps algatab loovmängu

Õppekäigul osalesid: Muumi ja Väike My rühm

Laste vanus 3-7 aastat

Meie kodukoht Tilsis asub ilusate vaadetega Põlva vallas. Kui astud lasteaia uksest välja, siis ühele poole lasteaeda jääb Tilsis Pikkjärv ning teisele poole Kõrbjärv. Lapsed said teada, et lasteaed asub järvede keskel. Tilsis Kõrbjärv on 7,7m sügav. Lapsed asetasiid maha sentimeetri ning märkisiid ära selle numbri. Siis panid end mõõdulindi kõrvale ja said nelja lapse pikkuseks järve sügavuse. Siit tegime järeldused, et järv on väga sügav ning üksinda lapsed järve äärde minna ei tohi. Nad teadsid, et talvel on veekogul jää ning üksinda jääle minek on samuti ohtlik. Olles kokkuleppinud reegliid võtsime ühiselt ette matka Kõrbjärve äärde.

Kõrbjärvel ootas meid lapsevanem, kes tutvustas lastele kalapüügivahendeid ning lastel oli võimalus ise õngitseda. Lapsed teavad, et kalade kodu on vee all ning puhas vesi on neile väga oluline. Seega ei tohi vette loopida prahti. Veekogu äärest korjati kokku mõned pakendid ja paberid. Et hoida ja säästa meie elurikkust järves. Peale õppekäiku tegutsesid lapsed veel mitmeid päevi vee teemal. Vooliti muinasjutulisi kalu, maaliti, lõigati ja kleebiti vahvaid seinapilte. Tegevus pakkus palju põnevust. Meie kuu aega kestev projekt, kuhu sisse mahtus ka õppekäik järve äärde lõppes sellega, et muretsesime rühma akvaariumi. Lapsed istuvad tihti akvaariumi ees ja naudivad kalade sulistamist. Üks laps teisele: “ Tead, ma kingin sulle sünnipäevaks õnge, siis saame koos kalale minna”. Meie matkamängu võtsid kokku lapsevanemad, kes kirjutasid üheskoos järgneva luuletuse:

Tilsis järve elurikkus

I. Tilsis järves elab kala,
seda teab nii noor kui vana.
Ahven, haug, särg ja säga-
põhjamuda meeldib väga.
Sulpsti siin ja sulpsti seal,
vetikad on järve peal.

II. Vesilik ja põhjakonn,
järv see nende koduks on.
Kiil ka peatub hetkeks seal,
sillerdava järve peal.

III. Part see pääksub pilliroos,
oma sõpradega koos.
Teises kaldas laksub laine –
muusika nii ebamaine.
Kõrkjad ennast kergitavad,
vahuvannis hellitavad.
Laine vastu kallast lööb,
nii ta liivateri sööb.

IV. Päiksekiirelt pika pai,
saab iga pehme hundinui.

Varsakabja kuldsed huuled,
õrnalt helisemas tuules.

V. Kõrkjas ringi hüppab konn,
küsib kus mu kodu on?
Konna kodu seal kus järv,
nii mudane ja märg.
Ranna ääres liivarada,
pääsud käivad peesitamas.
Ümber järve roheala,
putukate peiduala.

VI. Kaan see vaatab veere pealt,
kuidas vette heita sealt.
Järvekaldal kalamees,
istub jalad järvevees.
Loobib kaladele saia,
need ju saia peale maiad.
Kõhud punni ludinal,
maimud endal mugivad.
Kalamehel meeldib väga,
maimu sulistamaist näha.

VII. Järvel ujub pardipere,
nendele saan öelda tere!
Vesiroosil krooksub konn,
ei tea mis tal viga on?
Särg, see roo sees sulistab,
taimset kõdu kugistab.

VIII. Vesi puhas, kui kristall,
väiksed ahvenad ujuvad paadi all!
Lapsed järves sulistavad, kalad kõrkjas mulistavad,
isa kaldas kala püüab
ema rõõmsalt lapsi hüüab!

IX. Järvel sõitmas kalamees
peitmas saaki teiste eest!
Lapsed tervitavad meest,
kes püüdis kalad kätte veest!
Kaldal kasvab hundinui
ning ahven ujub naerulsui!

**Meie kodukoha elurikkust,
näitab luuletuse pikkus.**